

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

Θέλω να εκφράσω τη χαρά μου για την πρωτοβουλία των παιδιών μας να εκδώσουν την δική τους εφημερίδα για να μαθαίνουνε κάθε φορά να βλέπουμε τον κόσμο γύρω μας με τα δικά τους μάτια. Και είναι και όμορφο και χρήσιμο να βλέπεις τον κόσμο με τα μάτια των παιδιών.

Από την άλλη πλευρά είναι για τα παιδιά η εφημερίδα μια εξαιρετική δημιουργική απασχόληση η οποία τα προστατεύει από επικίνδυνους δρόμους, τα κάνει να χρησιμοποιούν δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο τους και τους δίνει την δυνατότητα ο καθένας και η καθεμιά να καλλιεργήσουν και να αναδείξουν τα χαρίσματα και τις ικανότητες με τα οποία τα προίκισε ο Θεός.

Αφού συγχαρώ προσωπικά το κάθε παιδί για την συμμετοχή του σε αυτή την προσπάθεια, αφού ευχαριστήσω θερμά όσους συνεργούν και βοηθούν τα παιδιά μας, θέλω να παρακαλέσω τους γονείς των παιδιών μας να τα ενθαρρύνουν και να και να τους συμπαραστήκονται στην προσπάθεια τους αυτή.

Παιδιά μου και πάλι θερμά συγχαρητήρια!!!!

Καλοτάξιδη η εφημεριδούλα σας!!!!

Ο Σισαίσιος Σιατίστιας Φαῖτος

Αρχ. Στέφανος Λαμπρόπουλος

Ευχαριστήριο

Τα παιδιά του Κατηχητικού
Ευχαριστούν τον πρόεδρο και
τα μέλη της Εκκλησιαστικής επιτροπής
Του Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου
Για την οικονομική και υλικοτεχνική στήριξη
Για την έκδοση της εφημερίδας μας.

Ευχαριστήριο

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγίου Δημητρίου
Ευχαριστεί θερμά το Ίδρυμα Παπαγεωργίου για τη
Δωρεά των 41.707.080 € για την ανακαίνιση της αίθουσας
«**Αλεξάνδρα Παπαγεωργίου**»
Καθώς και του αλλείου χώρου του
Αγίου Δημητρίου

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ

Τις ημέρες τον Χριστουγέννων όλα γύρω μας είναι χαρούμενα. Και τούτο, διότι εορτάζουμε τη γέννηση του Ιησού Χριστού του Σωτήρα του κόσμου, καθώς λέγομε.

Πόσοι όμως από εμάς καταλαβαίνουμε τη σημασία της γέννησης του Χριστού και πόσο θαυμαστά αποτελέσματα έχει για μας αυτή η γέννηση;

Ο Λόγος του Θεού λέγει: “Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς, και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θουμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνας, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ, και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν, και να στερεώση αυτήν, εν κρίσει και δικαιοσύνη, από του νυν και έως αιώνας. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο”. Ησαΐας θ:6-7

Ο Χριστός εδόθη από τον Πατέρα Θεό για τον άνθρωπο, για να μπορέσει ο άνθρωπος να απολαύσει όλα αυτά τα χαρακτηριστικά του Υιού του Θεού, ώστε να είναι ευτυχισμένος και να απολαμβάνει ζωή αιώνιο. Η χαρά που μπορεί ο άνθρωπος να απολαμβάνει με το Χριστό δεν είναι πρόσκαιρη, ώστε να περιορίζεται μόνο στις ημέρες της γέννησης του Ιησού Χριστού, αλλά είναι χαρά αιώνια, διότι ο Χριστός ήλθε εις τον κόσμο αυτό και έκαμε κάτι πολύ θαυμαστό και μεγάλο για τον άνθρωπο. Τον λύτρωσε, τον έσωσε από τα δεσμά του σκότους και της αμαρτίας, τον ελευθέρωσε από το θάνατο και την καταστροφή.

Ο Ιησούς Χριστός με τη γέννησή Του στη φάτνη της Βηθλεέμ, φανερώνει ότι είναι έτοιμος να γεννηθεί και πάλι μέσα σε κάθε καρδιά ανθρώπου όσο αμαρτωλός και αν είναι ο άνθρωπος, αρκεί να μετανοήσει και να εκζητήσει το Χριστό Σωτήρα του και Λυτρωτή του.

Ο Ίδιος ο Ιησούς Χριστός έλεγε: “Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής, όστις έρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. Πλην σας είπον, ότι και με είδετε και δεν πιστεύετε. Παν ό,τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει έξω, διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με”. Ιωάννης στ:35-38

Ο Θεός φανερώνει λοιπόν τη μεγάλη Του αγάπη για τον άνθρωπο στέλνοντας τον Υιό Του το μονογενή να γεννηθεί στον κόσμο αυτό από την παρθένο Μαρία, να κηρύξει μετάνοια και επιστροφή εις τον Θεό και τελικά να δώσει τον εαυτό Του θυσία στο σταυρό του Γολγοθά, να χύσει το αίμα Του για την ανθρώπινη αμαρτία, ώστε κάθε άνθρωπος να δικαιούται τη σωτηρία δια του Ιησού Χριστού. Δια τούτο και ο Λόγος του Θεού λέγει: “Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία, διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανό δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν”. Πράξεις δ:12

Ός εκ τούτου, εμείς δε θα πρέπει να αρκεσθώμε στα μελομακάρονα και στους κουραμπιέδες, ούτε στο πώς θα ψωνίσουμε τα δώρα μας και με ποιο τρόπο θα δαπανήσουμε το δώρο των Χριστουγέννων. Όλα αυτά βεβαίως καλά είναι, όμως δεν έχουν καμία αξία, εάν δεν εννοήσουμε και καταλάβουμε το τι σημαίνει η γέννηση του Χριστού για τον ίδιο τον άνθρωπο και το μέλλον του. Δια τούτο, επειδή τα περιθώρια έχουν στενέψει και ήδη έχουμε φθάσει στην αρχή της τρίτης χιλιετηρίδας, θα πρέπει να σοβαρευτούμε και να δώσουμε την καρδιά μας στο Χριστό, ώστε να μην εορτάζουμε μόνο τη γέννηση του Χριστού στη Βηθλεέμ κάθε χρόνο, αλλά κάθε μέρα να εορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού στην καρδιά μας. Το αποτέλεσμα θα είναι ζωή αιώνιος.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Στην Ελλάδα γιορτάζουμε με λαμπρότητα τη γέννηση του Χριστού. Λίγες μέρες πριν, σταματούν τα σχολεία για τις διακοπές των Χριστουγέννων, που διαρκούν 14 μέρες. Οι νοικοκυρές προσέχουν ιδιαίτερα την καθαριότητα του σπιτιού και δεν ξεχνούν να στολίσουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Φτιάχνουν μελομακάρονα, κουραμπιέδες, δίπλες και την ημέρα των Χριστουγέννων μετά την εκκλησία στήνεται λαμπρό τραπέζι με ψητή γαλοπούλα. Τα παιδιά λένε τα κάλαντα την παραμονή των Χριστουγέννων και περιμένουν με λαχτάρα τα δώρα από τους γονείς τους. Τα Χριστούγεννα είναι μια οικογενειακή γιορτή και τα χαίρεται κανείς πιο πολύ όταν χιονίζει.

Γιάννης Κυριακού

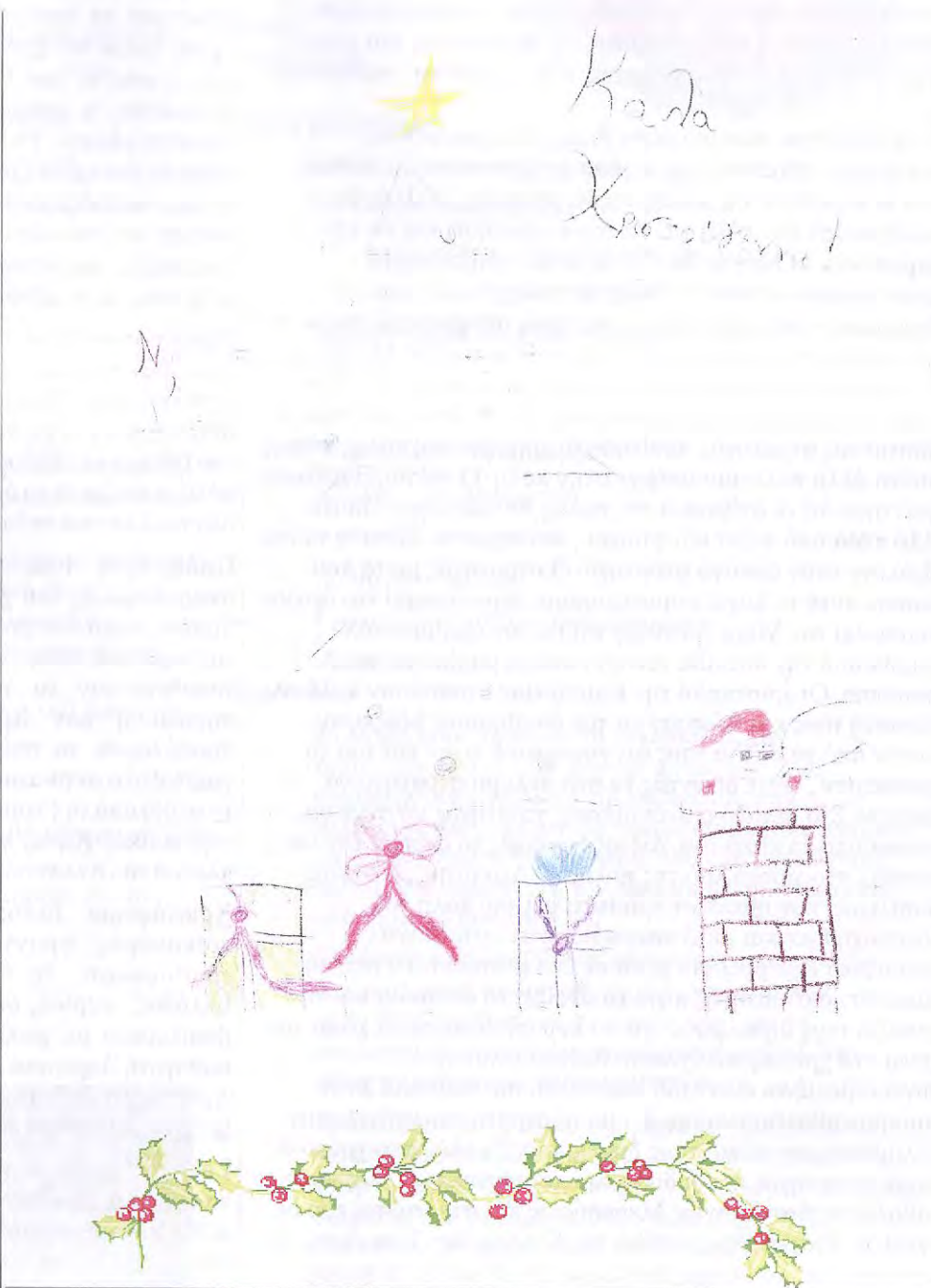

MERRY CHRISTMAS

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

Σύμφωνα με μερικούς ερευνητές, οι χριστουγεννιάτικες γενικά δοξασίες και παραδόσεις, αποτελούν ένα μίγμα από κατάλοιπα της λατρείας του Σατούρνου (μιας θεότητας που ταυτίζεται με τον Κρόνο) κι άλλων δοξασιών που αναμίχθηκαν με τις χριστιανικές, για να ξεχαστεί στο πέρασμα των αιώνων η αρχική τους προέλευση. Το δέντρο, σαν χριστουγεννιάτικο σύμβολο, χρησιμοποιήθηκε μετά τον 8ο αιώνα. Εκείνος που καθιέρωσε το έλατο σαν χριστουγεννιάτικο δέντρο ήταν, σύμφωνα με την παράδοση, ο Άγιος Βονιφάτιος, που για να σβήσει την ιερότητα που απέδιδαν οι ειδωλολάτρες στη δρυ, έβαλε στη θέση του το έλατο, σαν σύμβολο χριστιανικό και ειδικότερα σαν σύμβολο των Χριστουγέννων. Φυσικά, στο πέρασμα των αιώνων, το νόημα του χριστουγεννιάτικου δέντρου πήρε αναρίθμητες μορφές. Κι αρχικά, για να συμβολίσει την ευτυχία που κρύβει για τον άνθρωπο η γέννηση του Χριστού, άρχισε να γεμίζει το δέντρο-σύμβολο με διάφορα χρήσιμα είδη- κυρίως φαγώσιμα κι αργότερα ρούχα κι άλλα είδη καθημερινής χρήσης, συμβολίζοντας έτσι πρακτικά την προσφορά των Θεϊών Δώρων, για να εξελιχτεί προοδευτικά σ' ένα απαραίτητο διακοσμητικό είδος της μέρας αυτής, που αργότερα πήρε και τη θέση της "Δωροθήκης"- του χώρου δηλαδή που σ' αυτόν τοποθετούσαν οι συγγενείς και φίλοι τα δώρα τους ο ένας για τον άλλο. Ο Τσαρλς Ντίκενς για την Αγγλία, ο συγγραφέας εκείνης της εποχής, φρόντισε να ξαναπάρουν τα Χριστούγεννα την παλιά χαρούμενη γιορταστική μορφή τους, όσο κανένας άλλος. Κι αν σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο το χριστουγεννιάτικο δέντρο θυμίζει αυτή τη μέρα, αυτό σίγουρα οφείλεται στον Ντίκενς, που σε διάφορα έργα του και πιο πολύ ακόμα στις χριστουγεννιάτικες ιστορίες του, το προβάλλει σαν βασικό χριστουγεννιάτικο σύμβολο. Στην πατρίδα μας, το χριστουγεννιάτικο δέντρο το έφεραν για πρώτη φορά στην Αθήνα οι Βαυαροί, και από τότε συνηθίζεται να προτιμάται στις ορεινές περιοχές αντί του νησιώτικου καθιερωμένου караβιού.

« Τα Χριστούγεννα »

Από την Βασιλική Τσίπου

Πάει το φθινόπωρο, έρχεται ο χειμώνας και μαζί μ' αυτόν και τα Χριστούγεννα.

Τα Χριστούγεννα ο δήμος μας στολίζει τους δρόμους με πολλά χριστουγεννιάτικα σχέδια και φωτάκια που αναβοσβήνουν. Στις πλατείες φτιάχνει μια μεγάλη φάνη με το Χριστούλη νεογέννητο, την Παναγία να τον προσέχει και το Θεούλη να τον βλέπει από ψηλά και να τον καμαρώνει.

Στα σπίτια όλοι οι άνθρωποι στολίζουν από ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο και βάζουν φωτάκια που αναβοσβήνουν και μπάλες με διαφορετικά χρώματα και σχήματα. Τα Χριστούγεννα τα παιδάκια γυρίζουν στις γειτονιές για να πουν τα κάλαντα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Η ιστορία της βασιλόπιτας, είναι μια ιστορία που συνέβηκε πριν από εκατοντάδες χρόνια , πριν από 1500 χρόνια περίπου , στην πόλη Καισαρεία της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία. Ο Μέγας Βασίλειος ήταν δεσπότης της Καισαρείας και ζούσε χριστιανικά με τους συναθρώπους του , με αγάπη , κατανόηση και

αλληλοβοήθεια. Κάποια μέρα όμως , ένας αχόρταγος στρατηγός - τύραννος της περιοχής , ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης της Καισαρείας , αλλιώς θα τολιορκούσε την πόλη για να την κατακτήσει και να την λεηλατήσει. Ο Μέγας Βασίλειος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλη.

Ξημέρωσε η νέα μέρα και ο στρατηγός αποφασισμένος με το στρατό του περικύκλωσε αμέσως την Καισαρεία. Μπήκε με την ακολουθία του και ζήτησε να δει το Δεσπότη , ο οποίος βρισκόταν στο ναό και προσευχόταν. Με θράσος και θυμό ο ιδίστακτος στρατηγός απαίτησε το χρυσάφι της πόλης καθώς και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε στην πόλη. Ο Μέγας Βασίλειος χπάντησε ότι οι άνθρωποι της πόλης του δεν είχαν τίποτε άλλο πέρα από πείνα και φτώχεια , δεν είχαν να δώσουν τίποτε χεξιόλογο στον άρπαγα στρατηγό. Ο στρατηγός με το που άκουσε αυτά τα λόγια θύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί τον Μέγα Βασίλειο ότι θα τον εξορίσει πολύ μακριά από την πατρίδα του ή κι ακόμη μπορεί να τον σκοτώσει. Οι χριστιανοί της Καισαρείας αγαπούσαν πολύ το Δεσπότη τους και θέλησαν να τον βοηθήσουν. Μάζεψαν λοιπόν από τα σπίτια τους ότι χρυσαφικά είχαν και του τα πρόσφεραν , ώστε δίνοντάς τα στο σκληρό στρατηγό να σωθούν. Στο μεταξύ ο ανυπόμονος στρατηγός κόντευε να σκάσει από το κακό του. Διέταξε αμέσως το στρατό του να επιτεθεί στο φτωχό λαό της πόλης. Ο Δεσπότης , ο Μέγας Βασίλειος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στο στρατηγό ότι χρυσαφικά είχε μαζέψει μέσα σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς , με το που ακούμπησε τα χέρια του πάνω στα χρυσαφικά έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη να ορμάει με το στρατό του επάνω στον σκληρό στρατηγό και τους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός στρατηγός και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και στρατιώτες του οι άγγελοι. Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισαρείας. Τότε όμως , ο δεσπότης της , ο Μέγας Βασίλειος , βρέθηκε σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη , δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο.

Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασίλειος και ο Θεός τον ρώτισε τι να κάνει. Κάλεσε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζυμώσουν ψωμάκια , όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα χρυσαφικά. Όταν αυτά ετοιμάστηκαν , τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισαρείας. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξή τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα τα χρυσαφικά της. Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι , η βασιλόπιτα Έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου.

Μάρκος Ι. Λαζόγκας

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ ΧΑΡΑΣ ΚΙ ΑΓΑΠΗΣ

Η σύγχρονη ζωή και οι νέοι τρόποι επικοινωνίας έχουν καταργήσει πολλά έθιμα των Χριστουγέννων. Κάποιοι, όμως, επιμένουν να διατηρούν την παράδοση. Χριστούγεννα, η πιο ωραία ημέρα του χρόνου. Το χαμόγελο επιβάλλει την κυριαρχία του, η καρδιά του Εμπενίζερ Σκρουτζ, του κάθε Εμπενίζερ, μαλακώνει, η αγάπη κυριεύει τα πάντα, έστω και για ένα εικοσιτετράωρο. Οι ημέρες του δωδεκαήμερου από παλιά θεωρούνταν ημέρες ανάπαυλας και χαράς. Και τα έθιμα έρχονται να μας υποδείξουν ότι είναι ανθρώπινη κι αναντικατάστατη η ανάγκη να αποκτήσουμε χαμένες ή χαλαρωμένες σχέσεις με αγαπημένα μας πρόσωπα και, πάνω από όλα, βιώνοντας τον άνθρωπο, να πετάξουμε, επιτέλους, τις μάσκες μας...

Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Το στολισμα του χριστουγεννιάτικου δέντρου είναι η ουσία των Χριστουγέννων. Το έθιμο στην Ελλάδα έχει ξενική προέλευση και το εισήγαγαν οι Βαυαροί. Για πρώτη φορά στολίστηκε δέντρο στα ανάκτορα του Όθωνα το 1833 και μετά στην Αθήνα. Από το Β' παγκόσμιο πόλεμο και μετά το δέντρο με τις πολύχρωμες μπάλες μπήκε σε όλα τα ελληνικά σπίτια.

Πρόδρομός του, το χριστόξυλο ή δωδεκαμερίτης ή σκαρκάντζαλος, ένα χοντρό ξύλο από αγλαδιά ή αγριοκερασιά. Τα αγκαθωτά δέντρα, κατά τη λαϊκή αντίληψη, απομακρύνουν τα δαιμονικά όντα, όπως τους καλικάντζαρους. Οι πρόγονοί μας τοποθετούσαν το χριστόξυλο στο τζάκι του σπιτιού την παραμονή των Χριστουγέννων. Η στάχτη των ξύλων προφύλασσε το σπίτι και τα χωράφια από κάθε κακό. Το χριστόξυλο αντικαταστάθηκε από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, το οποίο από τη Γερμανία εξαπλώθηκε και ρίζωσε και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, για να ταξιδέψει στη συνέχεια στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Χριστόψωμα. Εκτός από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, οι νοικοκυρές φροντίζουν και για την παρασκευή των χριστόψωμων. Το έθιμο διατηρείται σε ελάχιστα μέρη της Ελλάδας, κυρίως σε ορεινές περιοχές, αφού τα τσουρέκια βασιλεύουν σε πωλήσεις. Τα χριστόψωμα, σύμφωνα με τον καθηγητή Δημήτριο Λουκάτο, αποτελούν το βασικό ψωμί των Χριστουγέννων και το ευλογημένο, αφού αυτό θα στηρίξει τη ζωή του νοικοκύρη και της οικογένειάς του.

Γαλοπούλα. Κύριο πιάτο την ημέρα των Χριστουγέννων είναι η γαλοπούλα, που έφτασε στην Ευρώπη από το Μεξικό το 1824 μ.Χ. Ωστόσο, σε αρκετές περιοχές της χώρας μας διατηρείται το έθιμο της κοτόσουπας, και ιδιαίτερα στη Θεσσαλία. Παλαιότερα η κοτόσουπα αποτελούσε το κυρίως πιάτο που έτρωγαν οι Έλληνες όταν επέστρεφαν από την εκκλησία. Σήμερα η βρώση της γαλοπούλας έγινε σύμβολο καλοπέραςης.

Βασιλόπιτα. Το κόψιμο της βασιλόπιτας είναι από τα ελάχιστα αρχέγονα έθιμα που επιβιώνουν. Σύμφωνα με τον καθηγητή Δημήτρη Λουκάτο αποτελεί εξέλιξη του γνωστού και λαϊκού εθίμου της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Στην αρχαιότητα υπήρχε το έθιμο του εορταστικού άρτου, τον οποίο σε μεγάλες αγροτικές γιορτές οι αρχαίοι Έλληνες πρόσφεραν στους θεούς. Τέτοιες γιορτές ήταν τα Θαλύσια και τα Θεσμοφόρια. Χαρακτηριστικό στοιχείο της βασιλόπιτας είναι ότι ο άνθρωπος δοκιμάζει την τύχη του με το κέρμα της, προσπαθώντας να μαντέψει πώς θα του έρθουν τα πράγματα στη νέα χρονιά. Σε όποιον πέσει το φλουρί, αυτός θα είναι ο τυχερός και ευνοούμενος του νέου έτους!

Μάρκος Α. Λαζόγκας

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

Υλικά:

- 9 φλ. αλεύρι για όλες τις χρήσεις (κοσκινισμένο)
- 1 φλ. ζάχαρη
- 1 φλ. χυμό πορτοκάλι φρέσκο
- 3 φλ. λάδι
- 2 κ.γ. baking powder
- 1 κ.γ. σόδα μαγειρική
- 1 κ.σ. κανελογαρύφαλλα σε σκόνη

Υλικά για το σιρόπι:

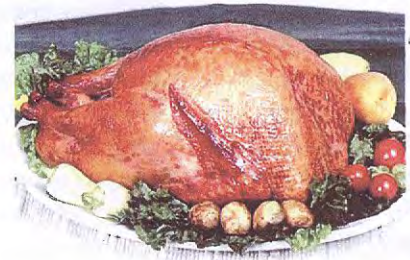
- 4 φλ. νερό
- 4 φλ. ζάχαρη
- 2 φλ. μέλι
- χυμό απο μισό λεμόνι

Εκτέλεση:

- Σε μεγάλη λεκάνη ενώνουμε και ανακατεύουμε πολύ καλά τη ζάχαρη, το χυμό, το λάδι, τη σόδα, τα κανελογαρύφαλλα και το ζύσμα.
- Προσθέτουμε το κοσκινισμένο αλεύρι σιγά-σιγά με το baking powder μέχρι να πάρουμε μια εύπλαστη αφράτη ζύμη.
- Πλάθουμε το μελομακάρονα (όχι πολύ μεγάλα γιατί διπλασιάζονται) τα αραδιάζουμε σε λαμαρίνες αραιά το ένα από το άλλο.
- Τα ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 160 βαθμούς για 20-25 λεπτά.
- Τα αφήνουμε να κρυώσουν καλά.
- Εν τω μεταξύ φτιάχνουμε το σιρόπι.
- Βάζουμε όλα τα υλικά σε κατσαρόλα και τα βράζουμε για 5-6 λεπτά.
- Βουτάμε τα κρύα μελομακάρονα στο ζεστό σιρόπι και τα τοποθετούμε σε πιατέλα.
- Πασπαλίζουμε με κοπανισμένο καρύδι.

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΕΜΙΣΤΗ ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

Γεμιστή γαλοπούλα

Υλικά:

- 1 γαλοπούλα

Για τη μαρινάτα:

- 1 φλυτζάνι του τσαγιού λάδι
- 5 - 6 κουτ. σούπας μέλι
- 1 ½ κουτ. γλυκού τριμμένο φασκόμηλο
- 1 ½ κουτ. γλυκού δεντρολίβανο
- 1 κουτ. γλυκού πάπρικα γλυκιά

Για τη γέμιση:

- 1 κιλό κιμά
- 4 κρεμμύδια ψιλοκομμένα
- Σέλινο ψιλοκομμένο
- 1 φλυτζ. κουκουνάρι
- ½ τσαγιού γαλέτα
- 1 φλυτζάνι κάστανα ψιλοκομμένα
- Αλάτι - πιπέρι

Εκτέλεση:

- 24 ώρες, πριν ψήσουμε τη γαλοπούλα, την τοποθετούμε στο ταψί που θα ψηθεί, και αφού ανακατέψουμε τα υλικά της μαρινάτας, την αλείφουμε καλά με πινέλο (και μέσα στην κοιλιά) και κατά διαστήματα την γυρνάμε από όλες τις πλευρές για να μαριναριστεί (ή την αλείφουμε αρκετές φορές ακόμη με το πινέλο).
- Σωτάρουμε τα κρεμμύδια, ρίχνουμε το σέλινο, τον κιμά και αφού τσιγαρισθεί καλά ρίχνουμε την φρυγανιά, τα κάστανα, το κουκουνάρι και τα ανακατεύουμε καλά ώσπου να μαλακώσουν. Στο τέλος προσθέτουμε αλάτι και πιπέρι.
- Ανακατεύουμε τα υλικά της γέμισης, γεμίζουμε τη γαλοπούλα, την ράβουμε και την τοποθετούμε στο φούρνο, στους 180 βαθμούς C, για να ψηθεί. Κατά τη διάρκεια του ψησίματος δυο -τρεις φορές την αλείφουμε με τη μαρινάτα (που υπάρχει στο ταψί). Χρειάζονται 4-5 ώρες ψήσιμο. Ένας τρόπος για να δούμε αν ψήθηκε η γαλοπούλα είναι να τρυπήσουμε το μπουτάκι της ή το στήθος της και, αν δε βγάζει υγρά, τότε είναι ψημένη.

Δώρα Λαζογκα

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!!! και ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ!!!

ΣΑΡΜΑΔΑΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ :

- 1 κιλό κιμά χοιρινό
- ½ φλυτζάνι τσαγιού ρύζι
- 1 κ.γ. μαύρο πιπέρι
- ½ κ.γ. μοσχοπίπερο
- 1 κρεμμύδι
- φλυτζανιού τσαγιού λάδι
- 1 λεμόνι
- 1 κ.γ. αλάτι – κόκκινο πιπέρι
- Λίγο σάλτσα
- 1 λάχανο τουρσί (αρμιά)

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Ανακατεύουμε όλα τα υλικά μαζί. Παίρνουμε ένα – ένα τα φύλλα από το λάχανο αφαιρούμε τα χοντρά κοτσάνια και τα κόβουμε σε μικρότερα κομμάτια. Μέσα σ' αυτά βάζουμε λίγο κιμά και τα τυλίγουμε. Τα αραδιάζουμε ένα ένα στην κατσαρόλα μέχρι να γεμίσει. Προσθέτουμε νερό και βούτυρο και τα αφήνουμε πάνω σε χαμηλή φωτιά για να βράσουν.

Ζωή Λιάμα

ΜΟΥΣΤΟΥΚΟΥΛΟΥΡΑ

ΥΛΙΚΑ

- 2 φλυτζάνια τσαγιού λάδι καμμένο
- 2 « « μούστο
- 1 ½ « « ζάχαρη
- 2 κιλά περίπου αλεύρι
- 2 φλυτζάνια σταχτόνερο
- 1 φακελάκι αμμωνία
- 1 κ.γ. σόδα
- Κανελογαρόφαλλο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Καίμε το λάδι και το ρίχνουμε στο αλεύρι. Βάζουμε σταχτόνερο στο οποίο έχουμε σβήσει την αμμωνία και τη σόδα. Ρίχνουμε και τον μούστο. Αφού ανακατέψουμε ρίχνουμε την ζάχαρη και τα ζυμώνουμε. Τα ψήνουμε μέχρι να ροδίσουν.

Σταχτόνερο: 1 ποτήρι νερό + 2 κουταλιές στάχτη. Την αφήνουμε να καθαρίσει το νερό. Από πάνω ρίχνουμε καρύδια ή ζάχαρη για στόλισμα.

Αγγελική Λιάμα

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

ΥΛΙΚΑ

- 2 κιλά αλεύρι μαλακό
- 1 κιλό βούτυρο
- 300 γρ. ζάχαρη άχνη
- 300 γρ. αμυγδαλόψιχα
- 1 ποτηράκι κονιάκ
- 1 κουταλάκι σόδα
- Ανθόνερο

Ασπρίζουμε το βούτυρο δουλεύοντας το μισή ώρα με το χέρι. Ρίχνουμε τη ζάχαρη, το κονιάκ, τα αμύγδαλα καβουρντισμένα και κοπανισμένα και τέλος το αλεύρι, εξακολουθώντας να δουλεύουμε μέχρι να γίνουν όλα ένα κατάλληλο μίγμα.

Το πλάθουμε στα γνωστά σχήματα των κουραμπιέδων, τους τοποθετούμε σε λαμαρίνα και τους ψήνουμε σε μέτριο φούρνο 20 λεπτά. Μόλις βγούν από το φούρνο τους ραντίζουμε με ανθότερο και τους τυλίγουμε μια δυο φορές σε άχνη ζάχαρη.

ΕΥΑ ΝΑΟΜΙΔΟΥ
ΘΕΟΝΥΜΦΗ ΚΑΦΑΣΗ

ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ

ΥΛΙΚΑ

- 2 φλ. τσαγιού λάδι
- 1 « « ζάχαρη
- 1 « « χυμό πορτοκαλιού
- 1 « « σιμιγδάλι ψιλό
- 1 κουταλιά αλεύρι μαλακό
- 1 ½ κ.γ. σόδα
- Ξύσμα λεμονιού και πορτοκαλιού

ΣΙΡΟΠΙ

- 1 φλ. ζάχαρη
- 1 « μέλι
- 1 « νερό

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Δουλεύουμε το λάδι αρκετή ώρα με το μίξερ και μετά ρίχνουμε τη ζάχαρη, το ξύσμα, το χυμό, το σιμιγδάλι και τέλος λίγο λίγο το αλεύρι με την σόδα. Τα πλάθουμε μικρά γιατί μεγαλώνουν πολύ και τα βάζουμε στο φούρνο προθερμασμένο στους 200 ο C γιατί αλλιώς απλώνουν.

Όταν κρυσώσουν τελειώς τα αραδειάζουμε σε ταψί και τα περιχύνουμε με το σιρόπι ζεστό.

Πασπαλίζουμε με καρυδόψιχα.

ΕΥΑ ΝΑΟΜΙΔΟΥ
ΘΕΟΝΥΜΦΗ ΚΑΦΑΣΗ

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!!! και ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ!!!

Σιατιστινά Έθιμα

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΚΛΑΔΑΡΙΑΣ

Το άναμμα της κλαδαριάς γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 23 Δεκεμβρίου και αποτελεί μια γραφική, γιορταστική εκδήλωση, αλλά και από τα χαρακτηριστικά έθιμα του δωδεκαημέρου της Σιάτιστας. Η Κλαδαριά γίνεται από ξερά χόρτα το λεγόμενο «Λόζιο» που τον μαζεύουν τα παιδιά από τα χωράφια ή αμπέλια αμέσως μετά τη γιορτή του Αγίου Δημητρίου.

Ο Λόζιος φορτώνεται σήμερα στα αυτοκίνητα, ενώ στα παλιά χρόνια στα ζώα και τοποθετείται σε μία αποθήκη (αχυράνα) η οποία ανοίγει μόνο στις 23 Δεκεμβρίου για να ετοιμαστεί η κλαδαριά: Η κλαδαριά στη Σιάτιστα γίνεται κατά τον εξής τρόπο. Στη μέση της πλατείας κάθε γειτονιάς ανούγεται από καιρό μια τρύπα βάθους 0,50-0,70 εκ του μέτρου. Μόλις φτάσει η 23 Δεκεμβρίου τοποθετείται και στερεώνεται σ' αυτήν ένα χοντρό ξύλο στο «το βεργί» 4-5 μέτρα για να συγκρατεί τα ξερά χόρτα γύρω

Πάνω στην κορυφή του βεργιού δένουν ένα δεμάτι φανταχτερά ξερόχορτα που λέγεται «Φούντα» και κατόπιν στολίζουν την κλαδαριά. Στο διάστημα αυτό τα παιδιά κάνουν προστατευτικό κλοιό γύρω από την κλαδαριά και χτυπούν «Κουδούνια» (γκαβανούζες, τσιουκάνια, κυπριά κ.λ.π.).

Στη συνέχεια συγκεντρώνονται και παίρνουν θέσεις όλοι γύρω από την κλαδαριά. Το βράδυ μόλις νυχτώσει ανάβουν οι κλαδαριές στις πλατείες της Σιάτιστας, παρουσία των τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου, ενώ η τοπική μουσική παίζει διάφορα τραγούδια. Ένα ξέσπασμα χαράς αγκαλιάζει τις φλόγες με τραγούδια, χορούς και χτυπήματα κουδουνιών.

Τατιάνα-Χριστίνα Βλάχου

Τα Κόλιαντα

Τα «Κόλιαντα» και οι «κλαδαριές» είναι τα μοναδικά ελληνικά έθιμα που γίνονται τις χριστουγεννιάτικες μέρες αυτούσια, όπως τα κληροδότησε η παράδοση στη Σιάτιστα σε ανάμνηση των βοσκών που άναψαν φωτιές για ν' αναγγείλουν τη γέννηση του Χριστού στη Βηθλεέμ.

Παιδιάμ' ήρθαν τα κόλιαντα κι όλοι να τοιμαστειί
πάρτι κι τις τζιουμάκις σας κι στον Άι – Λιά να βγειί
κι' απ' τουν Άι – Λιά στον Πρόδρομο στα τρία τα πηγάδια,
ικεί θα γεν' το σύναγμα κι' όλου του συναγώγι
θ' ανάψουμι τις κλαδαριές θα πούμι κι του χρόνου.

Το τραγούδι αυτό είναι το προμήνυμα πως πλησιάζουν οι γιορτές των Χριστουγέννων και πρέπει ν' αρχίσουν οι σχετικές προετοιμασίες για τον πιο μεγάλο γιορτασμό του λαού μας. Ψάλλεται από τα παιδιά από τη γιορτή του Άι – Νικόλα έξω από τα σπίτια στις γειτονιές, όπου χτυπούν δυνατά τις «γκαβανούζες» τα μεγάλα κουδούνια, για ν' αναγγείλουν τον ερχομό των Χριστουγέννων. Αμέσως μετά τη γιορτή του Άι – Δημήτρη, τα παιδιά μαζεύουν από τα χωράφια και τ' αμπέλια ξερά χόρτα το λεγόμενο «Λόζιο» για τις φωτιές, που αποθηκεύεται στην αχυράνα (αποθήκη). Ανοίγει στις 23 Δεκεμβρίου για να ετοιμαστεί η «Κλαδαριά». Τις φωτιές ονομάζουν «Κλαδαριές», από τη λέξη κλάδος, που είναι το κύριο υλικό της φωτιάς. Στις 23 Δεκεμβρίου το μεσημέρι τα παιδιά συγκεντρώνουν το «Λόζιο» στις κεντρικές πλατείες της Σιάτιστας. Στη μέση της πλατείας ανοίγεται λάκκος, όπου βάζουν όρθιο ένα χοντρό ξύλο, το «βεργί», για να συγκρατεί τα ξερά χόρτα γύρω του. Στην κορυφή του βεργιού δένουν ένα δεμάτι με λόζιο, τη φούντα, και κατόπιν στολίζουν την κλαδαριά με φανταχτερά ξερόχορτα.

Μόλις νυχτώσει ανάβουν τις κλαδαριές στις πλατείες της Σιάτιστας, ενώ η τοπική μουσική παίζει χωρίς διακοπή τα «Κόλιαντα». Μετά το σβήσιμο των κλαδαριών επακολουθεί μεγάλο γλέντι στα σπίτια ή στα κέντρα της Σιάτιστας. Στις 24 Δεκεμβρίου το πρωί η μητέρα ξυπνάει τα μικρά παιδιά, τα ντύνει και περνά στους ώμους τους ένα σακούλι, για να μαζεύουν τα κόλιαντα και τους δίνει ένα ειδικό ξύλο που είναι χοντρότερο στο ένα άκρο και που ονομάζεται «Τζιουμάκα» από τη λέξη τσομπάνος, βοσκός. Φαίνεται ότι συμβολίζει το ραβδί των βοσκών, οι οποίοι προσκύνησαν το Χριστό τη νύχτα της γεννήσεώς Του. Τα παιδιά μόλις πάρουν τη τζιουμάκα, τη βάζουν να μουσκέψει στο «χαρανί» (καζάνι με νερό) και την αφήνουν εκεί πολλές ημέρες για να σφίξει και να χτυπάει τις πόρτες στα κάλιαντα χωρίς να διατρέξει τον κίνδυνο να ραγιστεί. Με πλήρη την εξάρτησή τους φεύγουν από το σπίτι, κάμνουν παρέα με άλλα γνωστά παιδιά, φίλους ή συγγενείς και γυρίζουν στα γειτονικά ή συγγενικά σπίτια για να μαζεύουν τα κόλιαντα. Με τις τζιουμάκες χτυπούν τις πόρτες των σπιτιών και λένε το τραγούδι που ταιριάζει για κάθε περίπτωση.

1) Αφέντη μου στην κάπα σου ινιά χιλιάδες ψείρες
άλλις γινούν κι άλλις κλουσούν κι άλλις
αυγουμαζώνουν
κι άλλις τουν Θεό παρακαλούν να μην τις
ζιουματίσουν.

2) Ισένα πρέπ' αφέντη μου τσέλικας για να είσι
να έχεις χίλια πρόβατα κι πινακόσια γίδια,
νάχουν κουδούνια τα τραϊά, κουδούνια τα κριάρια.
Να παίρν' τις ράχες, τα βουνά κι στις κορφές να
φτάνουν, να τρων χουρτάρι τρυφερό, να πιν' νιρό
καθάριου. Μα κατ' στους κάμπους μη τα πας στα
πράσινα λιβάδια, φυτρών' αλησιμουβότανα,
φαρμακερά βουτάνια, βουσκούν, τα τρών' τα πρόβατα
κι αλησιμονούν τα αρνιά τους. Μετά τους στίχους
κάθε τραγουδιού λένε το τραγούδι: Δος μας τα
μπάμπουμ' dos μας τα, να πούμι κι απού του χρόνου,
Να ζήσεις χρόνους ικατό κι να τους απιράσεις.
Ν' ασπρίσεις σαν τουν Ελύμπου σαν τ' άσπρου
περιστέρι... Μετά τα χτυπήματα και τα τραγούδια,
βγαίνει χαρούμενη η νοικοκυρά, ενώ τα παιδιά
φωνάζουν όλα μαζί δυνατά «Χρόνια Πολλά». Φέρνει
μαζί της τα κόλιαντα, που είναι γλυκίσματα,
σιτζιούκια, κουλιαντίνες, λουκούμια, καρύδια, σύκα,
κάστανα κ.λ.π. Αυτά τα προσφέρει στα παιδιά που τα
ρίχνουν στα σακούλια, που έχουν κρεμασμένα
στους ώμους. Ηρθαμι να τιμήσουμι κι τουτον τον
αφέντη Που να αφέντης ξακουστός, αφέντης
ξακουσμένος Να ζεις κι να 'σαι αφέντης μας, πάντα
τραγούδια να 'χεις Πάντα τραγούδια και χαρές, κι ου ο
Θός μέρις κι χρόνια Είπαμε τον αφέντη μας να πούμε
και την κυρά μας Κυρά καλή, κυρά χρυσή, κυρά
μαλαματένια, Κυρά μ' όταν στολίζεσαι στην έκκλησιά
να πας Βάζεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι
στήθη Βάζεις και τον αυγερινό καθάριο δαχτυλίδι
Είπαμε την κυρά μας, να πούμε και το μωρό μας
Ένα μικρό μικρούτσικο, Σάββατο γεννημένο
Σάββατο μέρα γεννήθηκε, την Κυριακή βαφτήσ' κι
Και Δευτέρα το πρωί εβγήκε στο παζάρι Και του
χρόνου.

« Άγια νύχτα »

Η νύχτα των Χριστουγέννων έχει μια ιδιαίτερη ομορφιά. Κρύβει τη χαρά, την αγάπη και το μυστήριο. Φέρνει στη γη το πιο χαρούμενο μήνυμα: Τη γέννηση του Χριστού.

Έρχεται στον κόσμο η αγάπη και η ειρήνη. Εκεί στη φτωχική φάτνη, σ' ένα μεγάλο στάβλο γεννήθηκε ο Χριστός μας. Οι ταπεινοί βοσκοί τον προσκύνησαν πρώτοι. Οι άγγελοι ανεβοκατέβαιναν στα ουράνια ψάλλοντας τον ύμνο της ειρήνης. Οι μάγοι μ' οδηγό το άστρο φτάνουν εκεί. Ο νεογέννητος Χριστός θα διαλύσει τα σκοτάδια, θα δώσει φως και ζωή, χαρά, αγάπη και γαλήνη. Θα ευλογήσει τους λαούς και θα φέρει την ειρήνη. Θα παρηγορήσει τους αδύνατους και τους αρρώστους σκορπίζοντας την ελπίδα. Θα διώξει από τις καρδιές μας την κακία και θα γεμίσει αγάπη και καλοσύνη. Η άγια νύχτα έρχεται με καθαρό ουρανό. Στον απέραντο θόλο του τ' άστρα λάμπουν και το φως τους τρεμουλιάζει σαν να νιώθουν κι αυτά τη χαρά της γης. Η νύχτα με τη γαλήνια ατμόσφαιρα, η νύχτα που ημερώνει τους ανθρώπους.

« Με τους μάγους οδηγούς »

Αιώνες τώρα οι μορφές τους με τα δώρα στα χέρια τη νύχτα των Χριστουγέννων γεμίζουν με θαυμασμό τα μάτια μικρών και μεγάλων στα πέρατα της γης.

Σκέφτομαι το μακρινό και επικίνδυνο ταξίδι τους και θαυμάζω την πίστη τους. Τίποτα δεν τους σταμάτησε

ν' αναζητήσουν το Χριστό. Ακόμη κι όταν το αστέρι κρύβεται, αυτοί προχωρούν, χωρίς φόβο, χωρίς αμφιβολία με ένα σκοπό: Να τον προσκυνήσουν. Ξεκίνησαν από τη μακρινή πατρίδα τους, διέσχισαν ολόκληρες ερήμους κι έφτασαν σε μια πόλη με τον κακό βασιλιά. Κι όμως αυτοί έφτασαν στο σκοπό τους. Αυτοί οι σοφοί με τη φλόγα στην καρδιά βρήκαν και προσκύνησαν τον ταπεινό βασιλιά. Οι μάγοι πάνω στις μεγαλόσωμες καμήλες οδηγούνται από το λαμπρό αστέρι. Μακάρι κι εμείς να τους έχουμε οδηγούς στο δικό μας δρόμο προς τη φάτνη Του και δε θα μας λείπει το μυστικό αστέρι, οδηγός της καρδιάς.

Διαφορετικά όσα ηλεκτρικά αστέρια κι αν ανάβουμε στους δρόμους της πόλης μας, όσα αγγελούδια κι αν κρεμάσουμε, όσα δώρα κι αν δώσουμε ή δεχτούμε θα κάνουμε Χριστούγεννα χωρίς Χριστό!

Τι είναι εκείνο που ενώνει τους ανθρώπους τα Χριστούγεννα; Είναι το μήνυμα της αγάπης που φέρνει η γέννηση του Χριστού.

« Ξεχάστε, άνθρωποι, τα μίση και τις διχόνοιες που σας χωρίζουν. Αφήστε τους πολέμους. » Ο νεογέννητος Χριστός καλεί όλους τους ανθρώπους να τα ξεχάσουν όλα και να χτίσουν έναν όμορφο κόσμο, που να αξίζει να ζεις σ' αυτόν... Το άστρο της Βηθλεέμ λάμπει ακόμα στον ουρανό και δείχνει το δρόμο. Υπάρχουν ακόμη οι δρόμοι που αν τους ακολουθήσει η ανθρωπότητα θα σωθεί. Τους δρόμους αυτούς φωτίζει κάθε χρόνο το άστρο της Βηθλεέμ. Στο χέρι μας είναι να τους ακολουθήσουμε και να σωθούμε. Να ακολουθήσουμε το δρόμο της αγάπης και να βρούμε το Χριστό. Μα πόσοι θα το κάνουν;

ΧΩΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

Η χορωδία του Πνευματικού κέντρου της ενορίας του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Σιάτιστας υφίσταται από το έτος 1983. Η χορωδία αποτελείται πάντοτε από τα παιδιά των κατηχητικών Σχολείων της Ενορίας.

Τα μουσικά όργανα που χρησιμοποιούνται είναι ακορντεόν, αρμόνιο, πιάνο ηλεκτρικό, κιθάρα, φλάουτο, βιολί, βιολοντσέλο, κλαρίνο, τουμπονέκι, ντέφι, ταμπούρινο. Η χορωδία τραγουδά κυρίως στις εκδηλώσεις των κατηχητικών Σχολείων της Ενορίας του Αγίου Νικολάου. Επίσης στις Εθνικές γιορτές 28^{ης} Οκτωβρίου και 25^{ης} Μαρτίου, καθώς και στις εκδηλώσεις για πολιούχο της Ενορίας του Αγίου Νικολάου, τα Χριστούγεννα και στις γιορτές λήξης των Κατηχητικών.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, θέλοντας να δώσει την ευκαιρία στα νέα παιδιά να εκφραστούν ελεύθερα μέσα στο χώρο της Εκκλησίας, διοργάνωσε φέτος το Μάιο περιφερειακά Φεστιβάλ και διαγωνισμούς έκφρασης και δημιουργίας Εφήβων και Νέων. Ο τίτλος όλων των διαγωνισμών ήταν: « Κάτω απ' τον ίδιο Ουρανό »

Η κεντρική ιδέα ήταν η αδελφική συνύπαρξη όλων των ανθρώπων και η ανοχή και συγκατάβαση στη διαφορετικότητα. Την Κυριακή 9 Μαΐου του 2010 στην αίθουσα τελετών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου πραγματοποιήθηκε το 1^ο Φεστιβάλ Χριστιανικής Νεολαίας με τον υπότιτλο: « Νέοι – Εκκλησία σχέση εμπιστοσύνης ».

Συμμετείχαν παιδιά και νέοι 10 – 25 χρονών που δραστηριοποιούνται σε ενορίες πολλών Μητροπόλεων.

Έψαλλαν Βυζαντινούς ύμνους, τραγούδησαν κλασικά και νεανικά τραγούδια και χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς και παρουσίασαν έργα ζωγραφικής και καλλιτεχνικές φωτογραφίες.

Από την Μητρόπολή μας οι νέοι της Ενορίας του Αγίου Νικολάου με την χορωδία τραγούδησαν τα τραγούδια:

1. Το τραγούδι της αγάπης στίχοι : Γιάννης Νεγρεπόντης
2. Πόθος στίχοι : «λυχνάρι»
3. Ειρήνη στίχοι: Βασίλης Ρώτας

Η μουσική ήταν του πρωτοπρεσβύτερου Βασιλείου Λ. Βασιλείου Λ. Βασιλείου και η ενορχήστρωση του Νεκταρίου Β. Βασιλείου. Στο τέλος της εκδήλωσης έγινε από ένα χορωδό η εξής προσφώνηση:

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί Πατέρες, Αγαπητοί μας φίλοι,

Ευχαριστούμε πολύ που μας ακούσατε.

Σ' αυτό το σημείο θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Τριαδικό Θεό, που μας χάρισε όλα αυτά τα δώρα. Τη φωνή, τη μουσικότητα, την αρμονία, την τέχνη των μουσικών οργάνων, τον συντονισμό, τη μελωδία.

Ευχαριστούμε πολύ τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλο, για την αγάπη που μας έδειξε, τον ενθουσιασμό που μας ενέπνευσε και για την όλη του συμπαράσταση. Μας έδωσε θάρρος και τολμήσαμε να συμμετάσχουμε σ' αυτόν τον διαγωνισμό, που διενεργεί η Εκκλησία της Ελλάδος, μεταξύ των εφήβων και των νέων.

Ευχαριστούμε επίσης, τον Πρωτοπρεσβύτερο Πατέρα Βασίλειο Βασιλείου, που χάρη σ' αυτόν και στη μελοποίηση που έκανε στα ποιήματα, ακούστηκαν αυτά τα τραγούδια.

Πολλές ευχαριστίες οφείλουμε και στον μαέστρο μας, Νεκτάριο Βασιλείου, που έκανε την ενορχήστρωση των τραγουδιών και κοπίασε μαζί μας για να έχουμε ένα καλό αποτέλεσμα.

Ευχαριστούμε τέλος και τους μουσικούς που συνόδευσαν τη χορωδία: Την Ακυλίνα Βασιλείου, την Θεοδώρα Τανή, τον Χάραλαμπο Μάντζιαρη και τον Παναγιώτη Αμεξίζογλου.

Σας ευχαριστούμε και πάλι όλους.

Χριστός Ανέστη

Το θερμό χειροκρότημα των ακροατών επιβράβευσε την όλη προσπάθεια των νέων και τους έδωσε φτερά για να συνεχίσουν τη δραστηριότητα τους μέσα στην Ενορία τους.

Τα παιδιά της Ενορίας του Αγίου Δημητρίου έλαβαν μέρος με το παραδοσιακό Χορευτικό συγκρότημα Κατηχητικών Ι. Μ. Σισανίου και Σιατίστης, με χοροδιδάσκαλο τον κ. Θωμά Θεοδωρόπουλο.

Χόρεψαν 1. Σούστα Σιάτιστας

2. Λυτό Φλώρινας

3. Έντεκα

Το κοινό ενθουσιάστηκε με την ζωντάνια των παιδιών και τις όμορφες στολές τους και τα καταχειροκρότησε.

Στο τέλος κάθε εκδήλωσης δίνονταν αναμνηστικά σε όλους τους συμμετέχοντες.

Στις 29 Δεκεμβρίου 2010 θα γίνει μεγάλη καλλιτεχνική εκδήλωση στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, στην αίθουσα « Μελίνα Μερκούρη » Όπου θα γίνει και η απονομή των βραβείων. Η χορωδία μας όπως και όλες οι χορωδίες, θα τραγουδήσει το επίκαιρο τραγούδι «Πόθος» Και θα παραλάβει το βραβείο. Τα παιδιά θα συνοδεύσουν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος και ο πρωτοπρεσβύτερος πατέρας Βασίλειος Βασιλείου. Η διανυκτέρευση θα γίνει σε Ξενοδοχείο στην Αθήνα και την επόμενη ημέρα τα παιδιά θα ξεναγηθούν στο Μουσείο της Ακρόπολης.

Στην επιστροφή αφού θα επισκεφθούν τον Μητροπολίτη Θηβών και Λειβαδείας, ύστερα από πρόσκλησή του, θα επιστρέψουν στην Σιάτιστα.

Ο Μικρός ήταν πολύ κακόκεφος. Κλείστηκε στο δωμάτιό του κι άρχισε να στριφογυρίζει κι όλο τα πράγματα ν' αναποδογυρίζει. Τις ζωγραφιές από τον τοίχο τις ξεκολλούσε κι όλα τα παιχνίδια του τα χάλασε. «Θεέ μου !», είπε η μαμά, « τι έχεις πάθει» « Είμαι ένας ανάποδος και γκρινιάρης Μικρός και κανείς δε μ' αγαπάει », είπε ο Μικρός.

« Μικρέ μου », είπε η μαμά, όπως και να 'σαι εγώ πάντα θα σ' αγαπώ. Κι αν ήμουν αρκούδος, πάλι θα με φρόντιζες και θα μ' αγαπούσες ; ρώτησε ο Μικρός. « Φυσικά », είπε η μαμά. « Εγώ θα σ' αγαπώ ό,τι κι αν γίνει. » « Αν όμως γινόμουν πράσινο έντομο, πάλι θα μ' αγαπούσες, πάλι θα μ' αγκάλιαζες και θα με φιλούσες ; » « Φυσικά », είπε η μαμά. « Εγώ πάντα θα σ' αγαπώ ό,τι κι αν γίνει. » Η μαμά πήρε στην αγκαλιά της το Μικρό και κοίταζαν μαζί απ' το παράθυρο τον ουρανό. Το φεγγάρι έφεγγε ψηλά και τ' αστέρια ήταν φωτεινά. « Κοίτα, Μικρέ, τ' αστέρια πώς λάμπουν στον ουρανό. Ξέρεις πως πολλά απ' αυτά έχουν πεθάνει εδώ και χρόνια ; Τα βλέπεις όμως, πώς φωτίζουν ακόμα πάνω στον ουρανό ; Η αγάπη είναι σαν τ' αστέρια : Ποτέ δεν πεθαίνει και πάντα φωτίζει ».

« Ειρήνη »

Ειρήνη είναι να ξυπνάς το πρωί και να είναι όλα γύρω σου ήσυχια. Αλλά και να υπάρχει αγάπη στους ανθρώπους. Να πετούν ανενόχλητα τα άσπρα περιστέρια. Θα πάψουμε να πολεμάμε ; Αλλά στο Ιράκ πολεμούν. Άνθρωποι από όλα τα σημεία της γης ακούστε εμάς τα παιδιά : «Θέλουμε παντοτινή ειρήνη».

Ο άνθρωπος από την παλιά εποχή είχε την ανάγκη ενός φίλου. Όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, προσπαθούμε ν' αποκτήσουμε ένα φίλο ! Θέλουμε κοντά μας έναν άνθρωπο που να μας καταλαβαίνει, να χαιρείται με τη χαρά μας και να λυπάται με τη λύπη μας. Πολύ θα ήθελα να έχω έναν πραγματικό φίλο, ένα φίλο που θα γίνει ο δεύτερός μου εαυτός. Θα ήθελα αυτός ο φίλος να είναι τίμιος και ειλικρινής, γεμάτος αγάπη και καλοσύνη, να είναι γελαστός και ευχάριστος στη συντροφιά, αλλά σοβαρός όταν χρειάζεται. Ήθελα η φίλια του να είναι αγνή και να στηρίζεται στην αγάπη, μια αγάπη δυνατή που θα μας ενώνει παντοτινά.

« Το περιστέρι και το μυρμήγκι »

Θα σάς οηγησω ένα παραμύθι που μας δείχνει ότι πρέπει να βοηθά ο ένας τον άλλον. Ένα μυρμηγκάκι είχε σταματήσει τη δουλειά του και κοίταζε ένα κάτασπρο περιστέρι που πετούσε ψηλά στον ουρανό με απλωμένα φτερά. Ο θαυμασμός του για το όμορφο πουλί ήταν τόσο μεγάλος, ώστε δεν έβλεπε πού πατούσε και, χωρίς να το καταλάβει, βρέθηκε στο νερό του ρυακιού, που κυλούσε παρασύροντας τα πεσμένα φύλλα. Το μυρμηγκάκι θα είχε την ίδια τύχη αν το περιστέρι που το είδε από ψηλά, δε χαμήλωνε τόσο ώστε ν' αγγίξει το νερό. Εκεί βρήκε ένα χορταράκι και κρατώντας το με το ράμφος του το έφερε κοντά στο ταλαιπωρο μυρμηγκάκι, που βγήκε στάζοντας ολόκληρο νερό και στάθηκε στην όχθη για να στεγνώσει.

- Τι να κάνω για να βγάλω την υποχρέωση ; σκεφτόταν ακολουθώντας με το βλέμμα του το μεγαλόψυχο πουλί που συνέχιζε το πέταγμά του. Μα η ευκαιρία δεν άργησε να παρουσιαστεί. Το μεσημέρι, το περιστεράκι κάθισε κουρασμένο στο κλαδί ενός δέντρου και καθώς έκανε μεγάλη ζέστη, γρήγορα αποκοιμήθηκε. Ένας μικρός που κληρονομία με τη σφεντόνα του, έβαλε μια μυτερή πέτρα και τέντωσε το λάστιχο έτοιμος να το χτυπήσει. Το μυρμηγκάκι, που γύριζε σπίτι του, είδε γεμάτο τρομάρα την κίνηση. Για να σώσει το περιστέρι, πλησίασε το πόδι του παιδιού και το στήριξε δυνατά. - Α ! έκανε ο μικρός τινάζοντας τη σφεντόνα. Η φωνή του ξύπνησε το περιστέρι, που άνοιξε αμέσως τα φτερά του και πέταξε στον ξάστερο ουρανό. Το μυρμηγκάκι τράβηξε για το σπιτάκι του ευχαριστώντας το Θεό με τη δική του γλώσσα. Παρ' όλο που ήταν τόσο μικρό μπόρεσε να ξεπληρώσει το μεγάλο του χρέος.

« Η υγεία των δοντιών »

Αν ακολουθήσουμε κάποιες βασικές οδηγίες είναι εύκολο να κρατάμε τα δόντια μας σε καλή υγεία ! Ποιες είναι αυτές ;
Πρώτα - πρώτα θα πρέπει να μην ξεχνάμε να βουρτσίζουμε τα δόντια μας καθημερινά , πρωί - βράδυ και ύστερα από κάθε γεύμα. Ε , και η πλύση μ' ένα στοματικό διάλυμα με όμορφη γεύση δεν κάνει μόνο καλό στη φροντίδα των δοντιών αλλά είναι και ευχάριστη. Επιπλέον πρέπει να τρώμε αυγό , ψάρι , τυρί και να πίνουμε γάλα. Δυστυχώς η σοκολάτα δεν είναι από τις τροφές που πρέπει να τρώμε , αλλά μάλλον να αποφεύγουμε !
Ακόμα δεν πρέπει να ξεχνάμε πως τα δοντάκια μας δεν είναι ψαλίδια , έτσι δεν πρέπει να τα χρησιμοποιούμε για να κόβουμε πράγματα ! Τέλος , πρέπει να πηγαίνουμε στον οδοντίατρο δύο φορές το χρόνο. Αν ακολουθήσουμε αυτές τις οδηγίες θα πούμε « υγεία » στην τερηδόνα , στην τρύπα που δημιουργεί και φυσικά στον πόνο.

« Γιατί κάνει κακό το τσιγάρο »

Θα ήθελα να σας μιλήσω για μια κακή συνήθεια των μεγάλων , που δυστυχώς βλάπτει και τους μικρούς. Η συνήθεια αυτή είναι το κάπνισμα. Το τσιγάρο περιέχει ουσίες που είναι επικίνδυνες για την υγεία του ανθρώπου. Περιέχει πίσσα , νικοτίνη και μονοξειδίο του άνθρακα. Αυτές οι ουσίες βλάπτουν σοβαρά τον ανθρώπινο οργανισμό. Προκαλούν καρκίνο του πνεύμονα και εθισμό στους καπνιστές. Επιπλέον κιτρινίζουν τα δάχτυλά τους , θαμπώνουν τα μάτια τους , η αναπνοή τους μυρίζει άσχημα , όπως άλλωστε τα ρούχα και τα μαλλιά τους. Τα δόντια τους χαλάνε εύκολα και βήχουν συνεχώς. Θαμπώνει το δέρμα τους και γερνάει γρήγορα.
Τα κουτιά των τσιγάρων προειδοποιούν τους καπνιστές τώρα πια , αλλά πρέπει αυτοί οι ίδιοι να καταλάβουν ότι το κάπνισμα καταστρέφει τη ζωή τους. Τα όνειρα που έχουν γι' αυτήν μπορούν ίσως να τα πραγματοποιήσουν , μα δε μπορούν να τα χαρούν και να τα απολαύσουν με τα παιδιά τους υγιείς και δυνατοί.

ΞΕΡΟΥΜΕ ΤΙ ΤΡΩΜΕ;

« Η ΤΡΟΦΗ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΣΟΥ »

Εδώ και 2.500 χρόνια η θαυμαστή ρήση του Ιπποκράτη (460 π.χ. Κως -377 π.χ. Λάρισα) παραμένει πάντα επίκαιρη: « η τροφή σου να είναι το γιατρικό σου και το γιατρικό σου να είναι η τροφή σου »
«Μητέρα κάθε ασθένειας είναι η κακή διατροφή» (κινέζικη παροιμία).

Το να γνωρίζει κανείς πώς να ακολουθεί μια σωστή και ισορροπημένη διατροφή ανάλογα με τις προσωπικές του ανάγκες σημαίνει να διαθέτει τέτοιο πλούτο γνώσης ώστε να αντιμετωπίζει- η και να προλαμβάνει- μικρά και μεγάλα προβλήματα υγείας.

Η διατροφή διαθέτει ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα: Είναι ο μόνος καθοριστικός για την υγεία παράγοντας που εξαρτάται αποκλειστικά από εμάς τους ίδιους και τις συνήθειές μας.
Εμείς έχουμε τον τελευταίο λόγο για το τι περνά ή όχι από το στομάχι μας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα υγιεινής και ισορροπημένης διατροφής αποτελεί η κρητική διατροφή. Ήταν λιτή και είχε σαν βάση το ελαιόλαδο.

Η κατανάλωση κρέατος ήταν αρκετά περιορισμένη (μια φορά την εβδομάδα ή και καθόλου στις περιόδους νηστείας). Οι πρωτεΐνες προέρχονταν κυρίως από τα όσπρια, δημητριακά, ξηρούς καρπούς, γαλακτοκομικά, αβγά, ψάρια και θαλασσινά. Η κατανάλωση λαχανικών, φρούτων και άγριων χόρτων καθημερινά ήταν απαραίτητη.

Οι Κρητικοί είχαν έντονη σωματική άσκηση και περπατούσαν 13 χλμ. την ημέρα.

Σήμερα όλοι οι διατροφολόγοι προτείνουν την Κρητική διατροφή ως την πλέον υγιεινή. Έχει γίνει γνωστή και ως μεσογειακή διατροφή και κατακτά ολοένα και περισσότερο τις αγορές του κόσμου.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ 11 Δεκεμβρίου

Με την ευκαιρία του εορτασμού της Παγκόσμιας ημέρας παιδιού όλοι οι άνθρωποι ασ σκεφθούμε όχι μόνο τα παιδιά τους ,αλλά και τα παιδιά όλου του κόσμου, ανεξαρτήτως χρώματος και φυλής σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη και αν ζούν.

Ας σκεφθούμε τα παιδιά που έχουν αξαναγκασθεί στην παιδική εργασία, που δεν έχουν όχι μόνο τετράδια και βιβλία, αλλά δεν έχουν εμβόλια και το σημαντικότερο δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό. Παιδιά που στηρίζουν τις ελπίδες τους σε εθελοντές γιατρούς, ιεραποστολές και οργανώσεις όπως η ACTION AID που φροντίζουν για την τυπική αναδοχή παιδιών προκειμένου να καλυφθούν πάγιες ανάγκες τους.

Σε όλους αρέσει να μιλάνε στα παιδιά, μα σπάνια ακούνε τι προσπαθούμε να τους πούμε πραγματικά και ακόμα σπανιότερα αφουγκράζονται τις ανάγκες μας.

Σήμερα λοιπόν ας σωπάσουν οι μεγάλοι και ας δώσουν το λόγο στα παιδιά.

Και να τι θα λέγαμε αν μπορούσαν να μας ακούσουν:

Αν ζω μέσα στην κατανόηση, μαθαίνω να έχω υπομονή

Αν ζω μέσα στην δικαιοσύνη, μαθαίνω να είμαι δίκαιος

Αν ζω μέσα στην ασφάλεια, μαθαίνω να πιστεύω.

Αν ζω μέσα στην κριτική μαθαίνω να κατακρίνω.

Αν ζω μέσα σε εχθρικό περιβάλλον, μαθαίνω να καυγαδίζω.

Αν ζω μέσα στην ντροπή, μαθαίνω να αισθάνομαι ένοχος.

Αν με δέχονται όπως είμαι, μαθαίνω να βρίσκω την αγάπη μέσα στον κόσμο.

Η Χάρτα των δικαιωμάτων του παιδιού αναφέρει:

Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή, Δικαιούμαι να υπάρξω.

Δικαιούμαι να μεγαλώσω σε έναν κόσμο χωρίς βία και φτώχεια.

Δικαιούμαι να ζήσω σε έναν κόσμο που σέβεται και προστατεύει το φυσικό περιβάλλον.

Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση στο μαγικό κόσμο της γνώσης.

Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο και χώρο για να παίζω.

Δικαιούμαι να μάθω τι είναι καλό για την σωματική μου και την ψυχική μου υγεία.

Δικαιούμαι να περνάω αρκετό χρόνο με τους γονείς μου.

Δικαιούμαι να ζήσω με αθώτητα και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.

Δικαιούμαι να ζήσω σε μια κοινωνία που προστατεύει τα προσωπικά μου δεδομένα.

Δικαιούμαι έναν κόσμο ανθρώπινο δίκαιο και ειρηνικό. Έναν κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσουν αύριο τα δικά μου παιδιά.

Τα παιδιά δικαιούνται να ζούν σ' ένα ειρηνικό, ασφαλές και υγιές περιβάλλον για να βιώσουμε με αξιοπρέπεια τα παιδικά μας χρόνια. Σε ένα περιβάλλον στο οποίο δε θα λείπει το νερό και ο καθαρός αέρας για να αναπνέουμε.

Ας φροντίσουν να κάνουν αυτά τα πολύτιμα δώρα στα παιδιά , ας μας χαρίσουν τα όμορφα δάση, τις κρυστάλλινες πηγές, τις λαμπερές θάλασσες, τον καθαρό αέρα.

Δώρα τόσο πολύτιμα και τόσο μοναδικά όπως τα ίδια τα παιδιά.

Γιάννης Κυριακού

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Από την Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγίου Δημητρίου, ανακοινώνεται ότι την Κυριακή 19 Δεκεμβρίου και ώρα 18:30 μ.μ θα πραγματοποιηθεί η Χριστουγεννιάτικη γιορτή του κατηχητικού, στην αίθουσα τελετών «Αλεξάνδρα Παπαγεωργίου».

Στήν εκδήλωση θα λάβει χώρα και το χριστουγεννιάτικο παζάρι απο κατασκευές των παιδιών. Τα έσοδα, τα παιδιά θα τα διαθέσουν σε φιλανθρωπικό σκοπό.

Η Βυζαντινή Χορωδία της Ιεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης, θα πραγματοποιήσει συναυλία με Χριστουγεννιάτικους Ύμνους και φέτος την Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 20:00 μ.μ στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου.

Ο Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης θα παραθέσει το « Γεύμα της Αγάπης » την Κυριακή 26 Δεκεμβρίου και ώρα 12:30 μ.μ. στην αίθουσα τελετών « Αλεξάνδρα Παπαγεωργίου »

Στις 29 Δεκεμβρίου 2010 θα γίνει μια μεγάλη καλλιτεχνική εκδήλωση, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας στην Αθήνα, στην αίθουσα « Μελίνα Μερκούρη » όπου θα γίνει και η απονομή των βραβείων.

Η χορωδία του Πνευματικού Κέντρου της Ενορίας του Αγίου Νικολάου Σιάτιστας, όπως και όλες οι χορωδίες, θα τραγουδήσει το επίκαιρο τραγούδι « Πόθος », και θα παραλάβει το βραβείο που πήρε απο την συμμετοχή της στο 1ο Φεστιβάλ Χριστιανικής Νεολαίας με τον υπότιτλο: « Νέοι - Εκκλησία σχέση Εμπιστοσύνης » που έλαβε χώρα την Κυριακή 9 Μαΐου 2010 στην Αίθουσα τελετών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου.

Τα παιδιά θα συνοδεύσουν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος και ο Πρωτοπρεσβύτερος πατέρας Βασίλειος Βασιλείου.

Ευχαριστήριο:

Τα παιδιά του κατηχητικού ευχαριστούν θερμά το ίδρυμα Παπαγεωργίου για την προσφορά των δώρων στη Χριστουγεννιάτικη γιορτή τους

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΛΤΣΑΣ

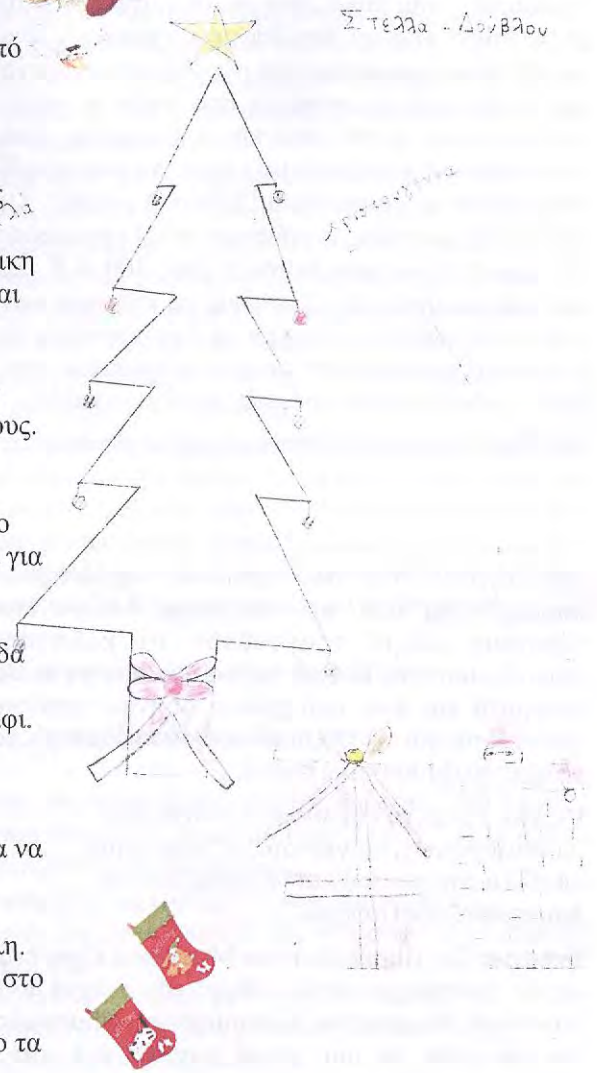

Στέλλα - Δούβλου

(Οι κάλτσες κρέμονταν από την καμινάδα με την ελπίδα ότι θα περάσει και από εκεί ο Άγιος Βασίλης).

Υπήρχε κάποτε ένας ευγενικός και καλόκαρδος κύριος όπου η γυναίκα του είχε πεθάνει από βαριά αρρώστια και τον είχε αφήσει απογοητευμένο με τρεις κόρες να μεγαλώσει. Μετά που έχασε όλα του τα χρήματα σε ανώφελες και κακές επενδύσεις, η οικογένειά του χρειάστηκε να μετακομίσει σε μια χωριάτικη καλύβα, ενώ οι τρεις του κόρες έκαναν μόνες τους το μαγείρεμα, το ράψιμο και το καθάρισμα του σπιτιού.

Όταν ήρθε ο καιρός να παντρευτούν οι κόρες, ο πατέρας έπεσε σε μεγαλύτερη κατάθλιψη εφόσον οι κόρες του δεν θα έβρισκαν να παντρευτούν χωρίς προίκα και χρήματα για να δώσουν στην νέα οικογένεια του συζύγου τους. Μία νύχτα, μετά που οι κόρες είχαν πλύνει και απλώσει τα ρούχα τους και τις κάλτσες τους στο τζάκι για να στεγνώσουν, έπεσαν για ύπνο. Ο Άγιος Βασίλης γνώριζε την απόγνωση και την ατυχία του πατέρα και σταμάτησε στο σπίτι του. Κοίταξε μέσα από το παράθυρο και είδε ότι η οικογένεια είχε πέσει για ύπνο. Επίσης παρατήρησε και τις κάλτσες των κοριτσιών που κρέμονταν στο τζάκι. Και τότε του ήρθε η έμπνευση και αφού πήρε από το πουγκί του τρία μικρότερα πουγκιά με χρυσό, πήγε και τα πέταξε με προσοχή από την καμινάδα έτσι ώστε να πέσουν μέσα στις κάλτσες. Το επόμενο πρωί που ξύπνησαν οι κόρες, βρήκαν για μεγάλη τους έκπληξη τις κάλτσες τους να περιέχουν χρυσάφι. Έτσι ο ευγενής πατέρας τους θα κατάφερνε να δει τις κόρες του να ζουν ευτυχισμένες και μια καλή ζωή με αυτό το χρυσό, και έζησε πολλά πολλά χαρούμενα χρόνια και ο ίδιος. Τα παιδιά όλου του κόσμου συνέχισαν την παράδοση να κρεμούν κάλτσες τα Χριστούγεννα στο τζάκι τους με την ελπίδα να τους τις γεμίσει ο Άγιος Βασίλης. Αυτό το έθιμο κρατά σε πολλές με μερικές παραλλαγές. Στην Γαλλία τα παιδιά τις βάζουν δίπλα στο τζάκι, ενώ στην Ολλανδία τις γεμίζουν με άχυρο και καρότα για τα ελαφάκια του Άγιου Βασίλη. Στην Ουγγαρία τα παιδιά γυαλίζουν τα παπούτσια τους πριν τα βάλουν δίπλα στο τζάκι ή το παράθυρο. Στην Ιταλία τα παιδιά αφήνουν τα παπούτσια τους έξω κατά τα Θεοφάνια, για να τα βρει η καλή μάγισσα. Και τέλος, στο Πόρτο Ρίκο τα παιδιά βάζουν κάτω από τα κρεβάτια τους πρασινάδα και λουλούδια για τις καμήλες των τριών Μάγων.

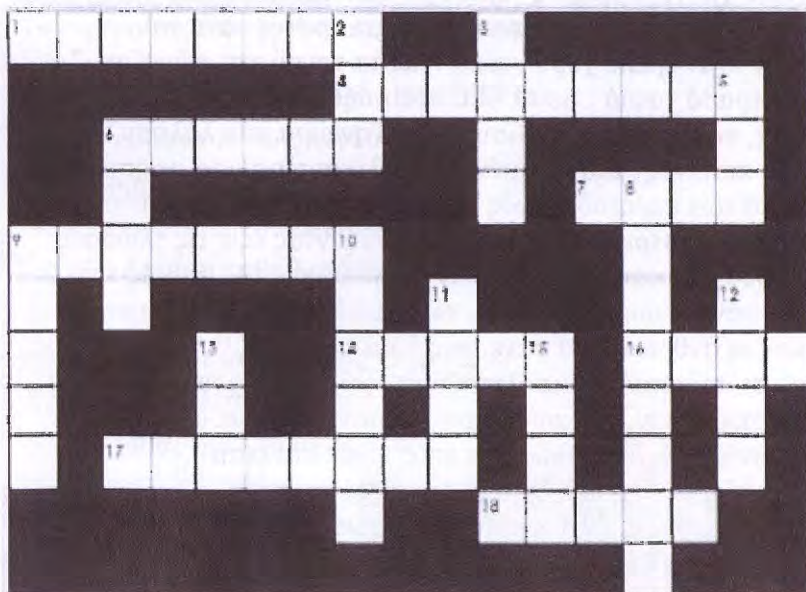

Οριζόντια

1. Ένωσε τις δύο λέξεις "φαί + ποτό", σε σύνθετη
4. Αντίθετο του "ανοιγμένο"
6. Αντίθετο του "ψηλά"
7. Το χρησιμοποιεί η μαμά στην κουζίνα, για το φαγητό
9. Αντίθετη λέξη του "γνωστός"
14. Νησί της Δωδεκανήσου
16. Αντίθετο του "διαφορετικό"
17. Αντίθετη λέξη του "άπλυτος"
18. Όχι "κοντός"

Κάθετα

2. Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
3. Ενεστώτας του "φίλησα"
5. Είναι και γιορτή...
6. Το ουσιαστικό "χάσιμο", σε ρήμα
8. Αντίθετο του "κλειστός"
9. Ενεστώτας του "αγάπησα"
10. Το ρήμα του ουσιαστικού "στρώσιμο"
11. Ο "δρόμος" με άλλη ονομασία
12. Μονάδα μέτρησης μήκους για στεριά και θάλασσα
13. Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία
15. Νησί της Δωδεκανήσου

ΕΘΙΜΑ ΑΠ'ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σουηδία: Την αυγή της 13ης Δεκεμβρίου η "Λουτσία" -σύμβολο του φωτός- συνήθως το μεγαλύτερο κορίτσι του σπιτιού, φορώντας ένα μακρύ λευκό χιτώνα και ένα στεφάνι από αναμένα κεριά στα μαλλιά, πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι, προσφέροντας ζεστό καφέ και κουλουράκια, ενώ τραγουδά παλιά κάλαντα με τον σκοπό του λαϊκού ναπολιτάνικου τραγουδιού "Σάντα Λουτσία". Οι θρύλοι της Λουτσίας γεννήθηκαν στις Συρακούσες της Σικελίας περίπου κατά το έτος 300 μ.Χ. Σε μερικές επαρχίες της Σουηδίας οι κάτοικοι των χωριών συνηθίζουν ανήμερα τα Χριστούγεννα να ρίχνουν έξω από τα σπίτια και τα χωράφια τους σιτάρι, για να γιορτάσουν μαζί τους και τα πουλιά.

Αγγλία: Σε μερικές βρετανικές περιοχές το έθιμο του γλεντιού σε κήπους με μηλιές την παραμονή των Χριστουγέννων είναι μια παραλλαγή μιας ειδωλολατρικής τελετής. Αφού σκοτεινιάσει, οι αγρότες πηγαίνουν στα περιβόλια, σχηματίζουν παρέες γύρω από τα παλαιότερα δέντρα και πίνοντας μύρα τραγουδούν τα κάλαντα. Πυροβολούν στα κλαριά για να διώξουν τα κακά πνεύματα και πριν από χρόνια άφηναν τριγύρω γλυκίσματα για να καλοπιάνουν τα πνεύματα και να εξασφαλίσουν καλή σοδειά.

Ρωσία: Είχαν τη συνήθεια, τη νύχτα των Χριστουγέννων, να ντύνουν στ' άσπρα μια κοπέλλα του σπιτιού και να τη βάζουν να παριστάνει την Παναγία.

Ισπανία: Στη Βαρκελώνη τον Μεσαίωνα είχαν ένα ωραίο χριστουγεννιάτικο έθιμο: την τελετή του παγωνιού. Τη μέρα των Χριστουγέννων ο βασιλιάς έπαιρνε μέσα σε μια χρυσή πιατέλα ένα ψητό παγώνι, που θεωρείται ένα από τα πιο σπάνια φαγητά, και το μετέφερε στην τραπεζαρία. Τον ακολουθούσε σ'αυτήν την πομπή ένα πλήθος από ευγενείς, υπηρέτες και σωματοφύλακες. Στην τραπεζαρία μέσα βρισκόταν η βασίλισσα. Ο βασιλιάς της πρόσφερε το παγώνι για να το μοιράσει σε όλους τους παρευρισκόμενους. Όσοι δέχονταν την εξαιρετική αυτή τιμή, ήταν υποχρεωμένοι να ορκιστούν μπροστά στην ομήγυρη ότι θα προσπαθήσουν ν' ανδραγαθήσουν στον πόλεμο ή στις ταυρομαχίες.

Ιταλία: Στη Βενετία, πάλι τον Μεσαίωνα, ο Δόγης κι ο λαός πήγαιναν την νύχτα των Χριστουγέννων στο γειτονικό νησάκι του Αγίου Γεωργίου να προσκυνήσουν το λείψανο του Αγίου Στεφάνου. Στην παραλία του νησιού περίμεναν βενετσιάνικες αρχόντισσες ντυμένες στα μαύρα και στολισμένες με κοσμήματα, για να υποδεχτούν τον Δόγη και να τον συνοδέψουν μέχρι το ναό. Μετά το τέλος της λειτουργίας όλη η λαμπρή συνοδεία έμπαινε στις γόνδολες και διασχίζοντας τα νερά ξαναγύριζαν στην πλατεία του Αγίου Μάρκου, όπου άρχιζε μεγάλο γλέντι, που συνεχιζόταν μέχρι το πρωί.

**Μαρία Μαλιόγκα
Κατερίνα Τσιαούση**

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΩΝ

Λέγανε οι γιαγιάδες τα παλιά χρόνια στα εγγονάκια τους για να κάθονταν ήσυχα ότι κάθε νύχτα του Δωδεκαήμερου στους δρόμους του χωριού και στα χαλάσματα κυκλοφορούσαν οι Καλικάντζαροι. Μα τι ήταν αυτοί οι καλικάντζαροι; Όπως λοιπόν έλεγαν οι παλιές γιαγιάδες, ήταν αερικά, ξωτικά. Τους φαντάζονταν σαν κάτι μαυριδερά, ψηλά και κοκαλιάρικα κακάσχημα όντα, κάτι μεταξύ ζώου και ανθρώπου και που συνέχεια, όλη την ώρα, χοροπηδούσαν γκρινιάζοντας, φωνάζοντας και τραγουδώντας. Όλο το χρόνο βρίσκονταν κάτω από τη γη, στον κάτω κόσμο και ζήλευαν τον απάνω κόσμο. Γι' αυτό λοιπόν, άλλοι με πριόνια, άλλοι με τσεκούρια κι άλλοι με μπαλντάδες έβαζαν όλη τη δύναμή τους να κόψουν τους στύλους, που πάνω σε αυτή στηριζόταν η γη και να την κάνουν να βουλιάξει. Όταν έφτανε το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, από φόβο μη βουλιάξει η γη και τους πλακώσει, έφευγαν κι ανέβαιναν στον απάνω κόσμο, στη γη, για να τυραννήσουν τους ανθρώπους που θα έβρισκαν μπροστά τους. Έτσι λοιπόν οι καλικάντζαροι το Δωδεκαήμερο γύριζαν στους δρόμους, ανέβαιναν στα κεραμίδια και καμιά φορά, όπως λέγανε, έμπαιναν από την καμινάδα του τζακιού σε σπίτια που δεν τα είχαν θυμιατίσει οι νοικοκυραίοι τους. Γι' αυτό, για καλό και για κακό, εκείνες τις ημέρες φροντίζανε να φράζουν τις τρύπες των τζακιών με πανιά. Ακόμα καίγανε λιβάνι σε θυμιατό κοντά στο τζάκι, γιατί οι καλικάντζαροι δεν άντεχαν αυτή τη μυρωδιά. Λέγανε κάποιοι παλιά, πως μια γυναίκα αφού ετοίμασε τα γλυκά της, βασιλόπιτες, κουραμπιέδες, μελομακάρονα, είδε από το παράθυρο πως ξημέρωσε. Όμως είχε ξεγελαστεί από το φεγγάρι, γιατί όπως λένε: "του Γενάρη το φεγγάρι παρά λίγο νά 'ναι μέρα". Έτρεξε λοιπόν αυτή η γυναίκα και ξύπνησε τα παιδιά της για να τα στείλει με τα γλυκά για ψήσιμο στο φούρνο. Τα παιδιά σηκώθηκαν πρόθυμα, πήρε το καθένα από ένα ταψί και ξεκίνησαν για το φούρνο. Όμως η αυγή αργούσε να έρθει και ξαφνικά μέσα από τα κοντινά στενά ακούστηκαν αγριοφωνάρες και δυνατά γέλια. Σε ελάχιστο χρόνο ο δρόμος γέμισε με καλικαντζαράκια. Άρπαξαν τα παιδιά, τους πετάξαν ό,τι κρατούσαν και άρχισαν έναν τρελό χορό χτυπώντας τα ταψιά και φώναζαν: "- Ω! ... στραβά ταψιά, με τα ψεύτικα ψωμιά, άλλα με τα άσχημα, πηδάτε βρε μπαγάσικα ...". Την ώρα που λάλησε ο πρώτος πετεινός, εξαντλημένα τα καλικαντζαράκια αφήσανε τα ταψιά στα κεραμίδια ενός σπιτιού κι αρχίσανε να φεύγουν τρέχοντας με στριγκλιές και γέλια, βγάζοντας έξω τις γλώσσες τους που ήταν κατακόκκινες σαν τις γλώσσες της φωτιάς και κουνούσαν τις ουρές τους εδώ κι εκεί... Όταν ξημέρωσε και βγήκαν οι άνθρωποι να πάνε στις δουλειές τους, βρήκαν στο δρόμο τα τρία παιδιά μισολιπόθυμα, χωρίς να έχουνε δυνάμεις για να σηκωθούν. Τα κουνήσανε, τα ραντίσανε με αγιασμό και όταν συνήλθαν, διηγήθηκαν τι τους είχαν κάνει τα καλικαντζαράκια. Αυτά λέγανε οι παλιοί για τους καλικάντζαρους κι όλοι φοβόντουσαν να βγουν έξω από τα σπίτια τους πριν ξημερώσει, όλο το Δωδεκαήμερο.

Δεν πιστεύω να φοβηθήκατε, γιατί όλα αυτά είναι ωραία παραμυθάκια του παλιού καιρού!

Βίος του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Δημητρίου

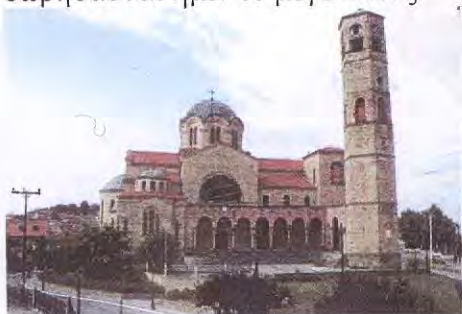
Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε περίπου το 280 μ.Χ. στη Θεσσαλονίκη. Προερχόταν από αριστοκρατική οικογένεια της Θεσσαλονίκης. Το 303 μ.χ. ο Διοκλητιανός έμαθε ότι ο Άγιος Δημήτριος κατηχούσε τους νέους της πόλης, εμπνέοντας σ' αυτούς την Χριστιανική πίστη. Έτσι όταν ο Διοκλητιανός συνέλαβε τον Άγιο Δημήτριο, αυτός παραδέχθηκε ότι είναι χριστιανός και γι αυτό το λόγο κλείστηκε στη φυλακή. Μέσα στη φυλακή, ευλόγησε τον μαθητή του Νέστορα για να νικήσει τον Λυαίο, ο οποίος ήταν ειδωλολάτρης σ' ένα αγώνα πάλης. Η νίκη του Νέστορα εξόργισε τον Αυτοκράτορα Μαξιμιλιανό που παρευρισκόταν στο στάδιο και έτσι αποκεφάλισε τον Νέστορα και δολοφόνησε τον Άγιο Δημήτριο. Ο τάφος στον οποίο ήταν ο Άγιος Δημήτριος, ανέβλυζε Μύρο και γι' αυτό ο Άγιος πήρε και το όνομα Μυροβλήτης. Η μνήμη του εορτάζεται στις 26 Οκτωβρίου.

Άγιος Δημήτριος Πολιούχος της Σιάτιστας

Ο Άγιος Δημήτριος εκτός από πολιούχος της Θεσσαλονίκης είναι πολιούχος και προστάτης της Σιάτιστας. Ο Μητροπολιτικός Ναός έχει χτισθεί τρεις φορές. Την πρώτη φορά γιατί ο ναός ήταν πολύ μικρός και καθώς μεταφέρθηκε η έδρα από το Σισάνι στη Σιάτιστα χρειάστηκε να γίνει μεγαλύτερη εκκλησία. Το 1910 όμως ο ναός κήκε από απροσεξία από ένα κερί και έτσι χτίστηκε για Τρίτη φορά το 1912. Είναι χτισμένος σε βυζαντινό ρυθμό και το σχέδιο είναι του Σιατιστινού αρχιτέκτονα Αριστοτέλη Ζάχου. Η τιμή του Αγίου Δημητρίου εορτάζεται στις 26 Οκτωβρίου στον Μητροπολιτικό Ναό. Την παραμονή της εορτής γίνεται πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός με την παρουσία του Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης, πολλών Ιερέων και Μητροπολιτών, των Αρχών της πόλης και πλήθος κόσμου. Ακολουθεί η περιφορά της εικόνας με την συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου. Την ημέρα της εορτής γίνεται Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μέγαν εύρατο εν τοῖς κινδύνοις
Σε υπέρμαχον ἢ οἰκουμένην,
Ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροπούμενον.
ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν
ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα,
οὕτως ἅγιε Μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Βίος του Αγίου Νικολάου

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε τον 3^ο αιώνα μ.χ. στα Πάταμα της Λυκίας από γονείς ευσεβείς και πλούσιους, την εποχή των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού, Μαξιμιλιανού και έτυχε επιμελημένης μόρφωσης. Σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός και κληρονόμος μιας μεγάλης περιουσίας. Από πολύ νωρίς είχε αφιερωθεί στα θεία μετά την μεταβασή του στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα του χειροτονήθηκε Ιερέας στα Πάταρα. Στην αρχή αφιερώθηκε στον ασκητικό βίο και έγινε ηγούμενος της Μονής Σιών Μύρια της Λυκίας. Όταν απεβίωσε ο Αρχιεπίσκοπος Μυριών της Λυκίας, τον αντικατέστησε ο Νικόλαος. Ο Άγιος Νικόλαος πέθανε ειρηνικά στις 6 Δεκεμβρίου το 330 μ.χ. Μετά την κοίμησή του, ονομάστηκε Μυροβλήτης γιατί τα λείψανά του έβγαζαν Άγιο Μύρο. Ο Άγιος Νικόλαος είναι προστάτης των Ναυτικών γιατί έχει κάνει πολλά θαύματα που έχουν σχέση με τη θάλασσα. Η μνήμη του εορτάζεται στις 6 Δεκεμβρίου.

Ενορία Αγίου Νικολάου Σιάτιστας

Η ενορία του Αγίου Νικολάου ιδρύθηκε το 1700. Ο ναός του Αγίου Νικολάου εγκαινιάστηκε το 1937. Η ενορία πανηγυρίζει στις 6 Δεκεμβρίου. Την παραμονή της εορτής γίνεται Πανηγυρικός Εσπερινός με την παρουσία του Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης. Γίνεται αρτοκλασία και με την συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου γίνεται η Περιφορά της εικόνας του Αγίου Νικολάου. Οι πιστοί προσκυνούν την εικόνα και τα λείψανα του Αγίου. Ανήμερα γίνεται Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
διδάσκαλον ἀνδειξέ σέ τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει
τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα
Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τσιοτικά Αναστασία Β' Γ.Ε.Λ. Σιάτιστας

ΑΝΕΚΔΟΤΑ - ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ανέκδοτα

- Τοτό, πώς πήγες σήμερα στο σχολείο;
- Πολύ καλά, μπαμπά.
- Σήκωσα και το χέρι μου.
- Και σε ποια ερώτηση απάντησες;
- Ποιος έσπασε το τζάμι της τάξης.

Στο σχολείο:

- Κύριε, τι γράψατε κάτω από την έκθεσή μου; Δε βγάζω τα γράμματά σας.
- Να, λέω πως πρέπει να γράφεις... πιο καθαρά παιδί μου!!!

Ο κύριος κάνει παρατήρηση σ' ένα ζητιάνο.

- Γιατί δε δουλεύεις; Γιατί χάνεις τον καιρό σου ζητιανεύοντας;
- Ζητιανέψατε ποτέ, κύριε;
- Όχι.
- Και τότε, πώς ξέρετε ότι χάνω τον καιρό μου;

Πρόεδρος: Ησυχία παρακαλώ. Ο πρώτος που θα με διακόψει θα βγει αμέσως έξω.

Κατηγορούμενος: Ζήτω ο Πρόεδρος.

Στο διάλειμμα μια παράστασης του μελοδράματος, δύο άγνωστοι μεταξύ τους, συναντιούνται στο μπαρ του θεάτρου και πιάνουν κουβέντα.

- Προχθές λειο ο ένας, πήγα στον κουρέα της Σεβίλλης. Εσείς;
- Όχι, εγώ ξυρίζομαι μόνος μου.

- Αν σου δώσω Πέτρο 55 πορτοκάλια, 63 μανταρίνια, 27 μήλα, 18 κυδώνια, 43 αχλάδια, τι θα έχω;
- Μανάβικο κύριε,

Τι λέει το μηδέν στο έξι;

Γιατί έχεις μία τρίχα;

Τι λέει το μηδέν στο οκτώ;

Γιατί φοράς ζώνη;

Πώς καταλαβαίνετε ότι οι τρομοκράτες που επιτέθηκαν στην Αμερική ήταν καλύτεροι στη γεωμετρία;

Γιατί το πεντάγωνο το κάνανε τετράγωνο.

Αινίγματα

Το ένα φέγγει αχνά στη γη,
το άλλο αχνά στον ουρανό.
Μα κατάληξη έχουν

-άρι και τα δυο.

Τι είναι;

(φανάρι - φεγγάρι)

Με τρώγεις και σε καίω,
φωτιά όμως δεν είμαι.
Η όψη μου είναι μαύρη
κι ούτε κι αράνης είμαι.

Τι είναι;

(το πιπέρι)

Είναι δύο σύντροφοι που διαρκώς
δουλεύουν μαζί κι όμως
ο ένας τον άλλο δε βλέπει.

Ποιοι είναι;

(τα μάτια)

Ποιο γυναικείο όνομα διαβάζεται
απ' την καλή και την ανάποδη;

(Άννα)

Καμιά αντίρρηση... καλά
και χωράει μέσα πολλά.
Μα όταν "θι" δεν του κολλήσεις,
δεν μπορείς να το κρατήσεις.

Τι είναι;

(το καλάθι)

Ποτέ μου δεν μιλώ,
κι όμως πολλά πάντοτε λέω.

Τι είμαι;

(το βιβλίο)

Στέκομαι, όταν στέκεσαι,
κινούμαι, όταν κινείσαι,
αδύνατον να είμαι,
όπου εσύ δεν είσαι.

Τι είμαι;

(η σκιά)

Ποια μεγάλη λέξη έχει
μόνο ένα γράμμα μέσα της;

(ο φάκελος)

Για την εφημερίδα εργάστηκαν:

Αρχισυνταξία:

Αρχ. Στέφανος Λαμπρόπουλος

Επιμέλεια κειμένων:

Δώρα Λαζόγκα

Παναγιώτης Δήμου

Δέσποινα Τέρτη

Σύνταξη κειμένων:

Τσιοτίκα Αναστασία

Μάρκος Ι. Λαζόγκας

Μάρκος Α. Λαζόγκας

Μαρία Μαλιόγκα

Κατερίνα Τσιαούση

Αγγελική Πούλιου

Εύα Ναουμίδου

Τατιάνα - Χριστίνα Βλάχου

Ιωάννης Κυριακού

Αγγελική Λιάμα

Ζωή Λιάμα

Γιάννης Μαγιάγκας

Αλεξάνδρα Μαγιάγκα

Δημήτρης Τσιάρτας

Θεονύμφη Καφάση

Ζωγράρισαν

Στέλλα Δούβλου

Νικολέτα - Ελένη Δούβλου

Ψηφιακή Επιμέλεια:

Μιχάλης Τέρτης

Πηγές:

www.siatista.gr

www.siatistanews.gr

www.amity.gr

www.forthnet.gr

www.thrapsanos.gr